

БОГ ЈЕ КАО ШЕЋЕР

Двадесеторо деце тог поподнева су били јако узбуђени, немирни, бучни. У учионицу је ушла вероучитељица како би започео најављени тест из веронауке. Истог тренутка је наступила општа тишина и сва деца су с нестрпљењем ишчекивала питања.

Прво питање: "Ко је Бог?" почела је диктирати учитељица.

Друго питање: "Како знате да Бог постоји ако га нико никада није видео?"

Након двадесетак минута сва деца су учитељици предала одговоре. Она их прочита један по један. Првих 19 били су мање-више понављање онога што их је вероучитељица поучавала на часовима: "Бог је наш Отац, створио је небо и

Љут и без имало исказивања захвалности што је спасен, краљ упита роба:

"Је ли Бог добар? Ако је добар, ја не бих био нападнут и не би изгубио прст."

Роб му одговори: "Мој краљу, упркос свему, ја Вам само могу рећи да је Бог добар и Он зна зашто се то догодило. Оно што Бог чини савршено је. Он никада не греш!"

Бесан због одговора, краљ је наредио да роба стрпају у тамницу.

Касније, краљ је отишао у лов, али овог пута сам. Ухватили су га дивљаци који су обављали жртвовања људи. Док су се они спремали да жртвују краља, дивљаци су открили да њихова жртва нема један прст. У складу с њиховим обичајима, само цела особа, са свим деловима тела може бити понуђена боговима. Краљ без прста се сматрао лошом жртвом за њихове богове. Зато су ослободили краља.

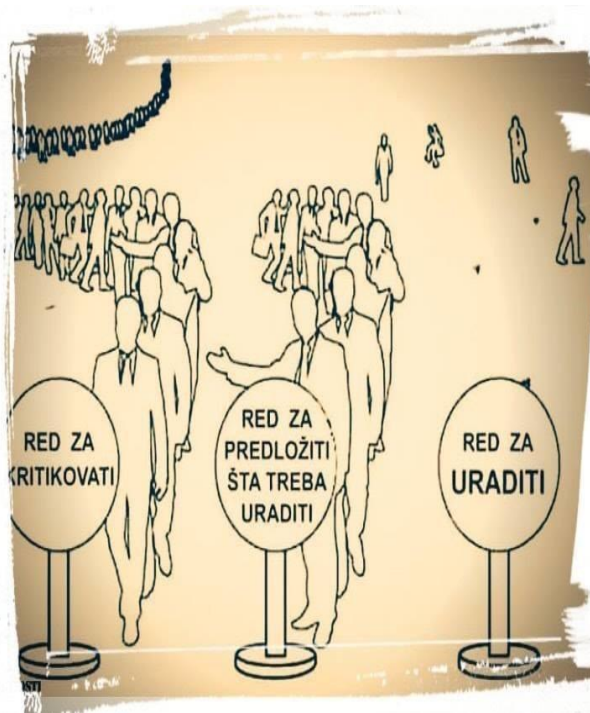
Након повратка у двор, краљ је наредио да ослободе роба. Примео је радосно роба и рече:

„Бог је заиста био добар према мени! Готово су ме убили дивљи људи, али срећом, због једног прста, био сам ослобођен. Међутим, имам једно питање за тебе: Ако је Бог тако добар, зашто је дозволио мени да тебе стрпам у тамницу?“

Роб је одговорио: „Мој краљу, да сам ја ишао с Вама у лов, мене би жртвовали, јер ја нисам без једног прста. Запамтите да све што Бог чини је савршено. Он никада не греша. Он је Вама дао да ме ставите у затвор, како ја не бих ишао у лов“...

Ми се често жалимо на живот и негативне стварима које нам се догађају, заборављајући да ништа није случајно и да све има своју сврху.

УМЕСТО УВОДА

Велики аплауз је одјекнуо учионицом, а учитељица је захвалила Луки на оригиналном, једноставном и тако истинитом одговору. Потом је додала:

“Видите децо, оно што нас чини мудрима није да знамо пуно ствари, него да смо уверени да је Бог део нашег живота.”

“Немојмо заборавити да додајемо овај ШЕЋЕР у наше животе!”

МУДРИ ДУХОВНИК

Дошао код Стараца духовника један млади човек, који је желео да га Старац подучи и да му да неки духовни савет.

Уместо да слуша, младић је непрекидно говорио о сопственом схватању вере и живота.

После неког времена Старац је донео чај. Сипао је чај госту, али и кад се шоља напунила; није престао да сипа.

Младић, не издржа, него плану и рече:

– Зар не видите да је шоља препуна и да се чај пресипа. Ова шоља није буре, у њу не може више да стане ни кап чаја.

– Тачно тако – одговори Старац и престаде да сипа чај.

– Исто као што је ова шоља препуњена и ти си препуњен сопственим идејама и погледима на свет и живот. Како можеш од мене да очекујеш да те подучим духовности, ако ми не пружиш празну

Са каквом шољом пролазимо кроз живот?

Преливамо ли се од сопствених обмана које зовемо осећањем за правду; или смо спремни да чујемо, учимо, проширимо и обогатимо видике?

ПОУЧНА ПРИЧА

Краљ који није веровао у Божју доброту, имао је роба који би у свим околностима увек рекао:

"Мој краљу, немојте бити обесхрабрани, све што Бог чини је савршено. Он не чини грешке!"

Једног дана је отишао у лов и на путу је дивља животиња напала краља. Његов роб успео је да убије животињу, али није успео да сачува своје величанство да не изгуби прст.

земљу, море и све што постоји." Сви одговори су били врло слични.

Потом учитељица прозове Луку, ситног, врло живахног плавог дечака. Замолила га је да дође до њеног стола и предаде му његов тест и замоли га да, гласно, пред свима, прочита своје одговоре. Лука, у страху да ће се осрамотити пред целим разредом, бризне у плач. Но, учитељица га охрабри, те он, ипак, јецајући почне читати:

"Бог је попут шећера који ми мама свако јутро отопи у млеку за доручак. Ја не видим шећер у шољици али, ако га мама случајно заборави ставити, одмах осетим његов недостатак.

Ето, тако и Бог, иако га не видимо, ако га нема, наш живот је горак, без укуса."

Одједном, један студент је подигао руку и питао: “Могу ли ја нешто Вас да питам, професоре?”

“Наравно”, одговорио је професор.

“Да ли постоји хладноћа?”

“Наравно, колега. Зар никад нисте осетили хладноћу?”

“Заправо, професоре, хладноћа не постоји! Према ономе што смо учили из физике, хладноћа је одсуство топлоте. Може се само посматрати да ли објекат има и да ли предаје енергију и своју топлоту на друге објекте. Без топлоте, предмети су инертни, не реагују. Значи хладноћа не постоји. Ми смо створили термин ХЛАДНО да бисмо објаснили одсуство топлоте.”

“А тама?”, наставио је студент.

Када се у сумрак дана старији брат вратио, столар је завршио посао. Старији брат је био запрепашћен! Уопште није било ограде.

Уместо високе ограде столар је направио мост преко потока. Био је то прелеп мост, а са друге стране видео је брата који му се приближавао раширених руку.

– Стварно си велики човек и најбољи брат када си направио мост после свега што сам ти рекао и урадио – рече млађи брат.

Браћа су стајала свако на својој страни моста. Полако су кренули један другом у сусрет. Срели су се на средини моста и чврсто загрлили. Видели су да столар подиже кутију са алатом и креће.

– Хеј, сачекај! Остани неколико дана код нас, има овде још много посла – рече старији брат.

– Врло радо – одговори столар – али морам да направим још много мостова.

О ЧИСТОТИ

Дошао унук код деде на село. У недељу ујутро пошли су у цркву. После службе унук рече деди:

– Деда, мени се овде много допада, али су девојке сасвим без везе. Видео сам да у цркву иду у дугим сукњама и са марамама на глави. Тако обучене изгледају ми некако старински и потпуно незанимљиво.

Деда извади из џепа две бомбоне. Једна је била умотана у папирећ, друга не.

- Коју желиш; унуче?
- У папирећу, наравно.
- А због чега?
- Чистија је.
- Е тако је и са девојкама.

СТУДЕНТ АЛБЕРТ АНШТАЈН

Једног дана професор на факултету је одлучио да са студентима започне расправу.

Питао је:

“Да ли је Бог створио све што постоји?”

Студенти су у глас рекли да јесте.

“Баш све?”, питао је професор.“

Да, све.”, био је одговор студената.

“У том случају, створио је и зло, зар не? Јер, зло постоји.”, рекао је професор.

Студенти су заћутали, нису имали одговор на то питање. Професор је био одушевљен јер је показао да је вера само мит.

Љубав и вера су као топлота и светлост. Они постоје.

Њихово одсуство доводи до зла.”

Сада је професор умукнуо.

Студент се звао Алберт Ајнштајн.

ОСУЂИВАЊЕ

Млад брачни пар доселио се у улицу. Следећег јутра, док су доручковали, жена опази комшиницу како шири веш.

Како јој је прљав веш, рекла је. Можда јој је потребан други прашак, а можда уопште не зна прати.

Муж је ћутке посматрао, није ништа коментарисао. Сваки пут када је комшиница ширила веш, падали би исти коментари. Мјесец дана касније, жена је била

МОСТ Поучна прича

Била једном два брата. Од оца им је остало велико имање које су поделили на два једнака дела. Сазидала браћа куће, свако на свом имању и живели лепо и сложено. Али, нечастиви не воли кад се браћа слажу и једном се браћа страшно посвађаше око неке ситнице.

Реч по реч и прерасте то у озбиљну свађу. Заборавише колико су се волели, помагали, добро и зло делили.

После многих тешких и ружних речи браћа заћуташе, али су један другом почели да пакосте.

Једног јутра, неко покуца на врата старијег брата.

Он отвори врата и виде човека са столарским алатом.

– Тражим посао – рече човек.

– Можда овде на твом имању има неки посић за мене.

– Да, рече старији брат. Имам за тебе велики посао. Видиш ли ону кућу са друге стране потока? Ту живи мој комшија.

– Уствари, мој млађи брат. Прошле недеље је између нас била ливада, али је он прокопао ров све до реке и сад је између нас поток.

– То је урадио да би ми напакостио. Вратићу му ја...

– Видиш оне греде и даске поред штале? Хоћу да ми направиш ограду од два метра, да више не гледам ни њега ни његову кућу.

Столар рече:

– Ништа не брини, посао знам и урадићу га како ваља, само те молим да ми даш ексер.

Старији брат је столару дао потребни материјал и отишао до града да заврши неки неодложни посао.

Столар је целог дана вредно радио, мерио, тестерисао...

“Она исто постоји.”, рекао је професор.

“Опет грешите, господине. Тама је потпуно одсуство светлости.

Можемо проучавати светлост и осветљење, али не и таму. Николсова призма показује мноштво различитих боја на које се свјетлост разлаже у зависности од таласне дужине. ТАМА је термин који смо ми створили да објаснимо потпуно одсуство сјетлости.”

И коначно, студент је питао:”А зло, професоре, да ли постоји зло?”

Професор је ћутао.

Студент је наставио:”Бог није створио зло!

Зло је одсуство Бога у човековом срцу, оно је одсуство љубави, човечности

ИЗБОР КРСТА

Поучна прича

Био један простодушни сељанин, који је живео од плодова рада својих руку, али је зарађивао јако мало: једва је успевао да прехрани себе и своју поро-дицу. Пошао је једном на обалу мора, сео на камен и почео да посматра како на пристаниште пристају велики бродови са богатим товарима, како их затим истоварају и шаљу робу у град на продају. И дошла му је у главу грешна мисао: „Зашто је Господ једним људима дао богатство и свега довољно, а друге оставио да живе у беди?“ И почео је да се жали на своју јадну судбину.

Подневно сунце је јако припекло; сиромаша је почео да хвата дремеж, и неприметно је заспао.

НИКОМЕ:

1. Не завиди.
2. Не ласкај.
3. Не свети се.
4. Не говори грубости.
5. Не обећавај оно што не можеш да испуниш.
6. Не хвали се.
7. Не буди на терету (ако је могуће).
8. Не памти зло.
9. Не одговарај злом на зло, већ добром.
10. Не жели оно што не желиш себи.

НИКОГА:

1. Не вређај.
2. Не презири.
3. Не гнушај се.
4. Не срди.
5. Не исмевај.
6. Не осуђуј.
7. Не сматрај горим од себе (већ обрнуто).
8. Не остављај без дужне пажње.
9. Не оговарај.
10. Не претварај из смртника у своје идоле.

у чуду када је видела да је комшиници
веш чист као снијег.

Погледај, коначно је научила да пере.

Ко ли ју је научио? – рекла је мужу.

Муж јој одговори:

-Нико! Ја сам опрао наше прозоре!

сунце сија. Свидео му се тај крст и хтео је да га стави на раме, али ма колико се трудио, не да није могао да га подигне, него није могао ни са места да га помери.

„Не, – рече му старац, „очигледно нећеш моћи да изнесеш тај крст на врх планине. Узми други – сребрни. Може бити да ће он одговарати твојој снази.“

Узео је сељанин и сребрни крст. Он је био, истина, лакши од златног, али ипак ништа није успео. Исто се десило и са бакарним, гвозденим и каменим крстовима.

„Нема друге“, рече му старац, „узми неки од дрвених крстова.“

Тада је узео најмањи од свих дрвених крстова и лако и брзо га однео на планину.

стрпљивости. Набави намештај од добрих дела. Освети дом знамењем Крста, па се усели и жива ће вити душа твоја. Тај дом неће разорити ни време ни вечност.“

Еп. Николај

НИКАДА:

1. Не препири се.
2. Не повисуј глас (без преке потребе).
3. Немој клонути.
4. Не очајавај.
5. Не преједај се и не опијај вином.
6. Не лажи.
7. Не гневи се.
8. Не захтевај узвраћање и захвалност за добро.
9. Не одбацуј и не прихватај ништа сувише категорички.
10. Не узноси се.

Присни му се да се налази у подножју високе планине. Пришао му је поштован старац са дугачком брадом и рекао му:

„Пођи за мном!“

Послушао је и кренуо за њим. Дуго су тако ишли и на крају стигли на једно место где се налазила велика гомила крстова, од разних материјала и разних величина. Било је крстова и великих и малих, златних и сребрних, бакарних и гвоздених, камених и дрвених.

И рече му старац:

„Видиш, колико је овде крстова? Изабери себи било који и носи на врх оне планине, коју си видео.“

Загледао се наш простодушни човек на златан крст: тако је он леп, као јарко

завидиш и мислиш, како су они срећни. А богатијима је теже да живе него теби. Ти, после много напора, можеш спокојно да заспиш, нико неће дирати твоју убогу одећу и мало ствари које имаш.

А богати чове се увек, и дању и ноћу боји да га неко није преварио, покрао, запалио кућу. Осим тога, богаташ ће за своје богатство Богу одговор дати: како га употребљава. А догоди се и невоља – осиромаше богаташ: колико брига ће се тада на њега обрушити!

А гвоздени крст – то је крст војника. Питај оне, који су ратовали и рећи ће ти колико често су ноћи проводили на голој, влажној земљи, трепећи глад и зиму.

Камени крст – то је крст трговаца. Теби се допада њихов живот, зато што не морају да раде као ти? Али, зар се не

дешава да они утреше сав свој новац на робу, која затим пропадне услед бродо-лома и врате се кући као потпуни сиромаси?

А овај дрвени крст, који си тако лако узнео на планину, то је твој крст. Жалио си се да имаш тежак живот, а сада ево видиш да је он много лакши од живота других људи. Знао је познавалац људске душе Господ, да би у сваком другом звању и положају изгубио душу своју и Он ти је дао крст скроман, најлакши – дрвени крст. И тако, корачај и не гунђај на Господа Бога свога на своју несрећну судбину. Господ свакоме даје крст према снази – колико ко може да понесе.“

Код последњих речи старца сељан се пробудио, заблагодарио Богу за уразумљујући сан и отад се више није Богу жалио за своју судбину.

ДУХОВНИ ЗИДАР

Човек неки дође једном монаху и упита га:

- „Како да зидам дом своје душе?“

На то му монах одговори:

„Копај темељ дубоко размишљањем о тајнама Божијим. Избаченом земљом затрпавај јаму што се зове тајна смрти. Постави у темеље велико камење од заповести Христових. Погаси креч сузама покајања. Стави у креч доста песка од молитава. Наспи у малтер цемент од љубави према Господу. Утврди сваки камен чекићем од вере. Направи скелу од добре наде. Зидове покриј кровом од псалама и песама духовних. Подигни стубове од житија светитеља. Направи врата и прозоре од дрвета што се зове будућност. Патоси све одаје даскама

Обрадовао се, што је најзад нашао крст који му је лако да носи и упита свог сапутника:

„А каква ми је награда за ово?“

„Да би сам закључио, чиме си награђен“, одговорио му је старац, „открићу ти какви су крстови, које си видео.

Златан крст, који ти се одмах допао, - је царски крст. Ти мислиш: лепо и лако је бити цар. А не видиш, да је царска власт - најтежи крст.

Сребрни крст - је крст свих оних којима је поверена власт, то је крст пастира Цркве Божије, крст најближих царевих слугу. Сви имају много брига и невоља.

Бронзани крст - је крст свих оних, којима је Бог богатство послао. Ти им